

var kørt væk med Pigen. Ellers var du vel it' kommen netop i Dav.«

»Nu kommer du med Nøglen, si'er jeg; ellers gaar jeg lige med det samme ind til Mette og fortæller hende, hvad Slags Menneske du er.«

»Ja ja. Tvinge dig til at snakke med mig kan A jo it. Nu skal A hente Nøglen.«

Hun gik ind i Bryggerset og derfra videre gennem Køkkenet ind i Stuen. Han hørte hende ogsaa aabne Døren til det lille Kammer bagved, der brugtes til Skabsstue; men derpaa blev alt stille. I flere Minutter stod han der i Mørket og ventede uden at der hørtes en Lyd derinde fra.

Det var ved at blive uhyggeligt. Han mindedes hendes dystre Tone og den Trusel, hun havde udslynget. »Hvad kan et Kvindemenneske af hendes Slags ikke finde paa!« sagde han til sig selv og begyndte igen at svede koldt.

I sin Angst tænkte han først paa at gaa tilbage til Aftægtsstuen og der afvente Jørgen Stauns Hjemkomst; men han kom saa til at huske paa, at man kunde komme i Fortræd og blive straffet, dersom man i et Tilfælde som dette ikke gjorde Anskrig. Han tvang da Modet op i sig, gik gennem Bryggerset og standsede i Døren til Køkkenet.

»Oleane . . . hvor bliver du af?« kaldte han og blev bange for sin egen Stemme, da han ikke fik